І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 150. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го СЕРПНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 17, 1972 No. 150. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Середа, 16 серпня 1972

НА ФЛОРИДІ РОЗПОЧАВ ПЕРЕДВИБОРЧУ КАМПАНІЮ Томас Джеферсон Андерсон, найменований кандидатом на віце-президента від Американської партії. Т. Дж. Андерсон у першій промові скритикував інших кандидатів — президента Ричарда Ніксона від Республіканської та сенатора Джорджа МекҐоверна від Демократичної партій.

ПОЛІЦІЙНИЙ КОМИШІНЕР У НЮ ЙОРКУ Патрик Морфі підтримав домагання Комісії Кнаппа, щоб губернатор Нелсон Рокефеллер створив окрему Комісію для дослідження великої корупції серед нюйоркської поліції й деяких інших службовців, у тому й суддів. Всі п'ятеро дистриктових суддів вже раніше заявили, що вони проти такої Комісії.

ПАРАҐВАЙСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД ПОГОДИВСЯ видати до ЗСА арґентинського громадянина французького походження Авґуста Рікорда. 60-літнього Рікорда обвинувачено в перепачкуванні до ЗСА впродовж кількох років отруйної героїни, як припускають, вартістю на 60 мільйонів долярів. Пачкування тривало 6 років. Параґвайські власті спочатку не бажали, з невияснених до кінця причин, видавати Рікорда в руки американського суду.

ДО СТОЛИЦІ ЧІЛЕ САНТІЯГО ПРИБУЛА 8-членна комунокитайська делеґація, яка розпочала переговори з президентом-марксистом д-ром Алленде. Головна тема переговорів — збільшення й пожвавлення торгівлі між Кубою і комуністичним Китаєм, який шляхом торгівлі бажає поширити свої впливи на вкраїни Південної Америки.

ПРЕЗИДЕНТ РИЧАРД НІКСОН ВІДЛЕТІВ до свого гірського дому-захисту в Кемп Дейвід. Президент працював там над різними адміністративними справами, бажаючи полагодити їх перед тим, як розпочне активну передвиборчу кампанію за свій перевибір. Він уже повернувся з дружиною до Вашинґтону.

З ТАМПИ НА ФЛЬОРИДІ ПОВІДОМИЛИ, що дистриктовий суддя уневажнив закон Флоридського стейту, що для голосування треба жити в тому стейті щонайменше 2 місяці.

ПОНАД ОДИН МІЛЬЙОН ДОЛЯРІВ шкоди було від великої пожежі в Атлянтик Ситі, на побережжі, відомому як розвагово-туристичний центр. Згоріло багато крамниць і крамничок, одна фабрика, велика частина дерев'яного настилу для прогулянок над морем тощо. Поліція старається вияснити причину тієї катастрофи, але покищо безуспішно.

З В'ЄТНАМУ ВІДКЛИКАНО вже понад пів мільйона американських військовиків: у квітні 1969 року було їх там 543 000, а тепер є їх там 42 000. На 1-го вересня ц. р. те число обнизиться до 39.000.

У ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ НЕ ПРИПИНЮЄТЬСЯ братовбивча борня з актами терору проти британських вояків. У понеділок 14 серпня згинули в столиці тієї країни Белфасті знову три особи: два британські військовики й один цивільний мужчина, який випадково опинився на лінії стрілянини між вояками й екстремістичними снайперами. Одним з убитих був 36-тирічний майор, який помер від ран, що їх зазнав, коли наступив на міну, підкинену на дитячому грищі. Британські вояки продовжують переводити ревізії по цивільних домах, де знаходять поважні запаси зброї, амуніції і вибухових матеріялів.

ВІЙСЬКОВИЙ СУД У ТЕЛЬ-АВІВІ ЗАСУДИВ дві молоді арабські жінки на досмертню в'язницю за їх активну участь у схопленні між Віднем та Ізраїлем бельгійського пасажирського літака з 91 пасажирами. Схоплювачі домагалися звільнення арабських партизанів з ізраїльських в'язниць в заміну за звільнення літака і його пасажирів та залоги. Ізраїльські вояки вдерлися до літака і вбили двох арабських терористів, при чому згинула також одна жидівська пасажирка. Дві молоді арабки, товаришки і співробітниці вбитих арабських терористів, перейшли були вишкіл в партизанській організації Фатах і бул її членками.

ПІВДЕННО - В'ЄТНАМСЬКИЙ УРЯД ЗАПЕРЕЧИВ проголошені в „Н. И. Таймсі" закиди, наче у Південному В'єтнамі тортурують в'язнів. Ті закиди знаходились у листі, що його ніби перепачковано з одного кацету в в Південному В'єтнамі. Тамошні власті твердять, що це фальсифікація по лінії комуністичної пропаґанди.

ПАКІСТАН МУСИТЬ ПРИМИРИТИСЯ з фактом, що втратив свою Східню провінцію, яка стала самостійною державою Банґладеш — заявив пакістанський президент Зульфікар Алі Бутто у промові до парляменту з нагоди 25-тиріччя пакістанської самостійности. Але Пакістан стримується з визнанням самостійности Банґладешу до часу, поки лідери обох країн розв'яжуть всі спірні питання, між ними — відіслання до Пакістану його війська, що попало в полон під час індійсько-пакістанської війни.

ЛЕОНІД БРЕЖНЄВ ВИСЛАВ депешу на спонзоровану комуністами міжнародну конференцію азійських і африканських жінок у столиці Зовнішньої Монголії Улян Баторі, запевняючи учасниці тієї конференції, що хоч „імперіялісти" все ще воюють у Південній Азії й на Близькому Сході, проте комунізм ніби відніс „світлі перемоги" впродовж останніх 10-ти років.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" виступила з палкою обості, що його ніби перепачковано з одного кацету в Півронюю вдених у Чехо-Словаччині судових процесів проти колишніх однодумців першого секретаря компартії ЧССР Александра Дубчека, реформи якого породили лють Москви, яка врешті перевела інвазію до ЧССР. Засуджено вже 46 осіб у тих політичних репресійних процесах.

Плянують атомову телевізію

Ню Йорк. — Американський науковець - фізик Ричард Арнолд вирішив використати, як засіб комунікації, властивість радіоактивних випромінювань, з допомогою мюонів. Спершу можна буде передати голос і зображення на віддаль яких 20 кілометрів, а коли б науковці зуміли використати велетенське магнетне поле нашої пляпети Землі, то радіює таких „атомових" телевізійних передач збільшився б до десяти тисяч кілометрів. Так зв. мюони або мюмезони виникають при атомовому розпаді мезону, і їхнє „життя" триває тільки дві мільйонні частини секунди, але цього досить, щоб надійно й чисто передати на віддаль голос і зображення, як це є нині в звичайних телевізійних апаратах. Пропозиції й ідеї науковця Ричарда Арнолда були надруковані в журналі „Сейєнс".

МекҐоверн не бажає собі інформацій Кіссінджера про ситуацію у В'єтнамі

Янґставн, Огайо. — Сенатор Джордж МекҐоверн, демократичний кандидат на Президента, відхилив передану йому президентом Ніксоном пропозицію, щоб в його — Президента — імені поінформував його, як кандидата у Президенти, про ситуацію у В'єтнамі головний дорадник Президента для справ національної безпеки Генрі А. Кіссінджер. МекҐоверн, який веде тепер передвиборчу кампанію на терені стейту Огайо, заявив, що він декілька разів зустрічався з Кіссінджером, але ж не довідався від нього нічого спеціяльного про ситуацію у В'єтнамі. Куди більше, згідно із заявою МекҐоверна, він зміг познайомитися із в'єтнамськими реалітетами із звідомлень добрих американських кореспондентів, що перебували чи перебувають у В'єтнамі. МекҐоверн заявив, що своїм відхиленням пропозиції президента Ніксона він не хоче знецінювати цього жесту свого противника і водночас подав до відома, що він призначив колишнього заступника асистента секретаря оборони Пола К. Варнке для одержування інформацій від Білого Дому, що могли б бути корисними для нього, як кандидата у Президенти, і що Білий Дім призначив для такого інформування ген. Александра М. Гейґа, Мол., який є заступником Кіссінджера. Практика інформування урядом номінатів у кандидати на Президента про внутрішню і закордонну ситуацію була започаткована в 1944 році, коли президент Рузвелт інформував секретно республіканського контркандидата Томаса Е. Дюї. В 1948 р. представники уряду Трумана інформували Джона Фостера Доллеса, але в 1952 році ген. Айзенгавер відхилив пропозицію Трумана в цьому напрямку.

Сен. Джексон твердить, що през. Ніксон був фальшиво інформований у Москві

Вашингтон. — Демократичний сенатор Генрі М. Джексон з Вашинґтону виступив у вівторок 15 серпня ц. р. з обвинуваченням, що представники совєтського уряду й партії подали през. Ніксонові під час переговорів у Москві фальшиві інформації про кількість їхніх підводних човнів, пристосіблених для випускання балістичних ракет. Сен. Джексон, рішучий критик підписаного през. Ніксоном у Москві в травні цього року тимчасового п'ятирічного договору про обмеження наступальної зброї, ствердив, що представники Совєтського уряду й партії брехали, інформуючи през. Ніксона й американську делеґацію під час переговорів, що вони мають 48 підводних човнів, виосажених у ракети. Згідно з даними американської розвідки Совєтський Союз має всього 42 таких підводних човнів, і совєтські представники подали більшу від справжньої цифру, щоб добитися признання їм більшої кількости підводних човнів у порівнянні із З'єднаними Стейтами Америки. В підписаному у Москві договорі Совєтському Союзові дозволено диспонувати всього 710 ракетами на 44 підводних човнах. Склав свою заяву про подання совєтськими представниками фальшивих інформацій сен. Джексон під час дебат над ратифікацією підписаного в Москві договору в Сенаті і потім повторив її журналістам. З Білого Дому не проголошено ніяких коментарів щодо цієї заяви.

Республіканці критикують Ремзі Кларка за його пропаґандивні виступи на користь Ганою

Вашинґтон. — Багато відомих республіканських діячів скритикували колишнього головного прокуратора ЗСА Ремзі Кларка за його виступи в Ганойському радіо, у яких він критикував ЗСА і намагався виправдати аґресора — північних в'єтнамців. Колишній головний прокуратор ЗСА і кол. керівник організації для перевибору президента Ричарда Ніксона Джон Мічелл сказав, що Кларка обдурили північні в'єтнамці і що він дав себе використати північнов'єтнамським пропаґандистам. Р. Кларк заявив, що частину американських воєннополонених Північний В'єтнам звільнить в січні 1973 року, коли припадає інавґурація новообраного Президента, а всіх інших звільнять і пустять додому до Америки 20 квітня 1973 року, якщо тільки президентом ЗСА буде вибраний сенатор МекҐоверн. Джон Мічелл звернувся до сенатора МекҐоверна, щоб він або заперечив, або ж підтримав таку заяву колишнього головного прокуратора ЗСА. На пресовій конференції у Янґставні, Ог., сенатор Д. МекҐоверн, демократичний кандидат на Президента, заявив, що він вважає „тактичною помилкою" виступ Р. Кларка через ганойське радіо з критикою американської політики, зокрема бомбардування Північного В'єтнаму. Демократичний президентський кандидат сказав, що він „зробив би це інакше", вичекавши до повернення в ЗСА. У Маямі Біч секретар оборони Мервін Лерд скритикував заяву Р. Кларка, нібито північнов'єтнамські комуністи добре поводяться з американськими військовополоненими. М. Лерд назвав „нелюдською" відмову Північного В'єтнаму сказати родинам у ЗСА, чи їхні сини й батьки в комуністичному полоні живі чи не живі і що з ними діється. Північний В'єтнам відмовляється також дати списки американських військовополонених.

Федеральний суд ЗСА припинив справу проти совєтського шпигуна В. Меркелова

Ню Йорк. — Федеральний суддя у Брукліні припинив у понеділок цього тижня увечері судове слідство в справі арештованого кілька місяців тому совєтського перекладача з Об'єднаних Націй Валерія Меркелова, обвинуваченого в добуванні секретних даних і плянів про бойовий літак морської фльоти Грумман Ф - 14А. Припинено справу на інтервенцію Державного департаменту ЗСА і своє рішення суддя виніс після консультації з Державним департаментом і Департаментом юстиції „з вірою, що воно служитиме найкраще інтересам національної і закордонної політики ЗСА". Був арештований В. Меркелов у Печоґу, Лонґ Айленд, 14-го лютого цього року і — згідно з даними Еф-Бі-Ай — у його посіданні були документи із плянами літака, що їх він одержав від одного з інженерів з фабрики, в якій будується цей літак. 19-го травня, перед виїздом президента Р. Ніксона до Москви, В. Меркелов був звільнений за кавцією 100 000 долярів і йому дозволено виїхати до Совєтського Союзу. Згідно із ствердженням Департаменту Юстиції В. Меркелов перебуває тепер у Совєтському Союзі. Кавція буде повернена совєтській місії при ОН. В. Меркелов, як перекладач при ОН, не користувався дипломатичною незайманністю і тому був арештований.

З доручення Ніксона Кіссінджер полетів із Швайцарії до Сайґону

Женева. — Асистент президента Ніксона для справ крайової безпеки Генрі Кіссінджер, який в понеділок 14 серпня ц. р. мав у Парижі вже 16-ту з черги засекречену розмову з двома головачами в'єтнамських комуністів та який після того перебув один день у Швайцарії на відвідинах своїх батьків, які саме тоді відзначали 50-тиріччя свого подружжя, полетів до столиці Південного В'єтнаму Сайґону з місією від Ніксона — перевірити тамошню ситуацію та перевести розмови з тамошнім президентом Нґуєном Ваном Тіє, амбасадором ЗСА Елсвортом Банкером і командиром американських військ генералом Фредериком Вейяндом. Водночас з Парижу відлетів до столиці Північного В'єтнаму Ганою комуністичний партнер у розмовах з Кіссінджером, член Політбюра у Північному В'єтнамі, Ле Дук То. Хоча пресовий секретар Президента Роналд Зіґлер застерігся, щоб не переводити на цю тему ніяких „спекуляцій" і запевняв, що подорож Г. Кіссінджера до Сайґону була давно плянована, преса пов'язує згадані подорожі до Сайґону і Ганою, як доказ, що тайні переговори Америки з Північним В'єтнамом увійшли в рішальну стадію. Коментатори не виключають, що президент Ніксон рішився піти на дальший компроміс з в'єтнамськими комуністами щодо припинення американської допомоги теперішньому режимові в Південному В'єтнамі, але також не виключає, що — навпаки — Кіссінджер полетів до Сайґону, щоб запевнити тамошнього президента, що ЗСА не віддадуть Південного В'єтнаму комуністам на призволяще. На 1-го вересня ц. р. має залишитись у В'єтнамі тільки 39.000 американського війська.

Вільний Китай стурбований зворотом Японії в сторону Пекіну

Тайпей. — Громадяни Вільного Китаю з його осідком на Тайвані (Формозі) сильно стурбовані заявою нового японського прем'єра, що він поїде в наступному місяці до Пекіну з ціллю відновити дипломатичні взаємини між Японією і Комуністичним Китаєм, та що тоді Японія зірве дипломатичні взаємини з Вільним Китаєм. Національна китайська преса суґерує урядові, щоб той застосував репресії проти Японії, заборонивши японським кораблям користуватися протокою Формози в дорозі до Філіппін. Проте урядові кола Вільного Китаю ставляться до цієї справи холодніше і припускають, що Японія — під натиском збоку Америки — не піде на всі вимоги Пекіну та що вдасться зберегти дальші близькі господарські взаємини між Вільним Китаєм і Японією. Вільні китайці найбільш обурені фактом, що Японія неначе забуває найприязніше ставлення Вільного Китаю супроти Японії безпосередньо після другої світової війни.

У СССР піднесли оплати на виїзд до Ізраїлю жидів з освітою до 25.000 дол.

Москва. — Совєтські власті підвищили оплати за візу на виїзд до Ізраїлю спеціяльно для освічених жидів з теперішньої суми 1 000 дол. до 5.000 чи навіть до 25.000 дол. Чим вищий освітній стан даного жидівського петента — тим вища оплата. Совєти виправдують ту „реформу", як зворот коштів, що їх совєтська держава видала на освіту петентів. 10 видатних жидівських інтелектуалів в СССР підписали спільну скаргу-заяву, в якій закидають совєтським властям, що науковців та взагалі високоосвічених совєтських громадян жидівської національности перетворюється „у невільників 20-сторіччя". Ту заяву відчитав на спеціяльній пресовій конференції у Москві 55-тирічний Веньямін Левіч, член-кореспондент Академії Наук СССР, учений хемік. Він жалівся, що відколи зголосив просьбу на видачу йому дозволу на виїзд до Ізраїлю в березні цього року, то не тільки його самого перенесли на поганішу працю, але його 24-річного сина, ученого астрохеміка, покликали на 2-річну військову службу, дармащо він фізично цілком до неї нездатний. Проф. Левіч твердив, що тих, які зголошуються на виїзд до Ізраїлю, позбавляють праці, опісля переслідують за „неробство", покликують до війська, погрожують їм судовими процесами, відбирають їм телефонічні апарати та перехоплюють їхні листи. З-посеред 10-ох жидівських інтелектуалів, які підписали ту скаргу, 6-ом відмовили візу на виїзд, двом не дали ще відповіді, а справа двох знаходиться на ходу.

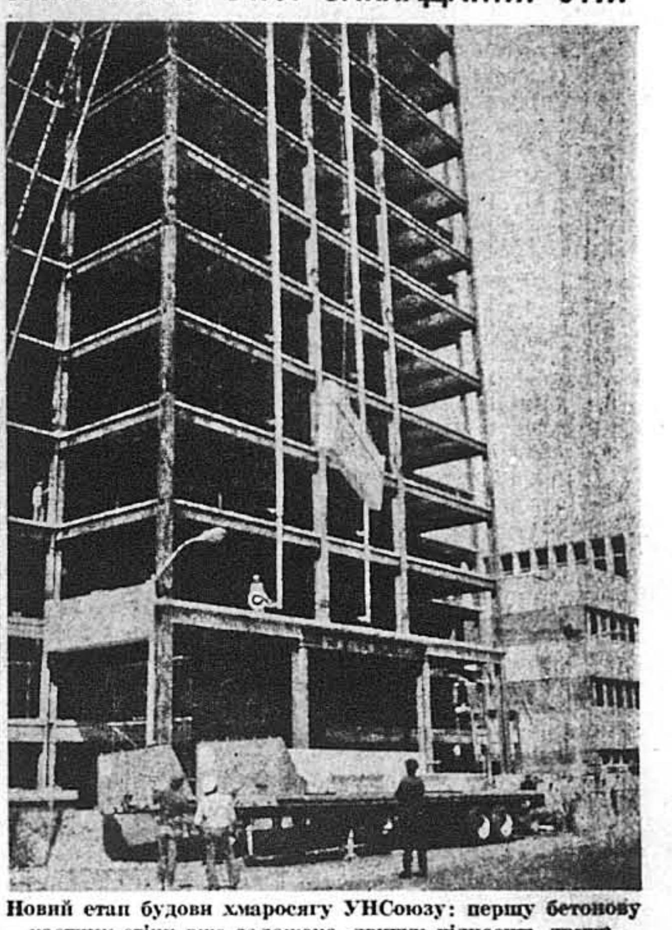
Завершено підготову до Союзового Дня Округи Лігай Велі

Нортгемптон, Па. — Тут завершено підготову до великого Союзового Дня, що відбудеться цієї неділі, 20-го серпня, на площі Лаппавінзо Фіш енд Гейм Протекшин при Крейдесвілл Ровд старанням Лігай-велійської Округи Українського Народного Союзу — інформує її головна радна Анна Гарас. У програмі цього дня передбачені, між іншим, виступи відомого акордеоніста Петра Горбая, який недавно здобув першу нагороду за свій виступ на телевізії, та надійного співака - соліста Степана Чаплінського, обидвох членів УНСоюзу. Участь у цьому дні заповіли також численні гості з довколишніх округ.

КООПЕРАТИВНИЙ ПІКНІК

Старанням Української Православної Кредитівки в Ню Йорку і Свято-Андріївської Православної Кредитівки в Бавнд Бруку, Ню Джерзі, відбудеться в цю неділю, 20-го серпня, о год. 1-ій по полудні, на „Українському Селі", великий кооперативний пікнік, чистий прихід з котрого призначений на будову Дому - приюту для старших віком українців. У мистецько - розваговій частині програми візьмуть участь співачка Ганна Шерей, гуморист Ікер і Молодечий Ансамбль Бандуристів із Баунд Бруку. Програмою керує письменник Микола Понеділок.

ПОЧАВСЯ КІНЦЕВИЙ ЕТАП БУДОВИ ХМАРОСЯГУ УНС: ЗАКЛАДАННЯ СТІН

Новий етап будови хмаросягу УНСоюзу: першу бетонову частину стіни вже заложено, двигун підносить другу.

Джерзі Сіті. — У вівторок, 15-го серпня в пополудневих годинах почався тут кінцевий головний етап будови 15-поверхового хмаросягу Українського Народного Союзу над Гудсоном, як могутній двигун почав підносити і прикладати до сталевої конструкції бетонові частини стін. Закладання стін почалося після того, як закінчено залізобетонову конструкцію підлог і стель усіх 15 поверхів. Бетонові частини стін, кожна з яких, тих частин, має приблизно 30 стіп довжини і важить сім тони, випродукувала канадійська фірма Префак Конкріт Компані і їх перевозять з Квебеку до Джерзі Ситі великими вантажними автомобілями. Передбачається, що приблизно десять таких частин будеться закладати і прикріплювати на свої місця могутніми сталевими шрубами кожного дня. Рівночасно із цим закладанням бетонових стін, що є кінцевим головним етапом будови, ведуться прерізні внутрішні електричні, водотягові, вентиляційні, огрівальні і охолоджувальні та каналізаційні устаткування на всіх поверхах. При цих працях затруднено приблизно 150 кваліфікованих будівельників та механіків. Як уже раніше інформовано, всі праці при цій могутній будівлі, що викликала велике зацікавлення у фінансових та комерційних колах Ню Джерзі і Ню Йорку, мають бути закінчені і будівля має бути передана до вжитку в лютому 1973-го року.

Похорони св. п. д-ра М. Хиляка відбудуться в п'ятницю

Джерзі Сіті. — Похорони лікаря - громадянина св. п. д-ра Миколи Хиляка відбудуться в п'ятницю 18 серпня о г. 9:30 з похоронного заведення Литвина і Литвина при 801 Спрінґфілд евеню в Ірвінґтоні до української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку й звідти приблизно в год. 11:00 перед полуднем на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж. Парастаси заповіджено на середу і четвер, 16 і 17-го серпня о год. 8:00 вечора в тому ж похоронному заведенні. Д-р Микола Хиляк, народжений в західній Україні 23-го жовтня 1908-го року, був лікарем у Львові, примарем положничо - гінекологічного відділу в Загальному Шпиталі в Дрогобичі, таборовим лікарем в Реґенсбурґу і від 1954-го року „нашим Доктором" в Джерзі Ситі, здобувши собі найбільшу пошану і любов віддaною медичною опікою своїми пацієнтами. Помер 14-го серпня ц. р. на недугу серця, перейшовши рік тому його операцію.

Етнічні групи на переслухуванні матеріялів для плятформи Республіканської Конвенції

Маямі Біч. — У понеділок 14 серпня відбулося переслухання проєктів до плятформи, що буде запропонована делеґатами Конвенції Республіканської партії для схвалення. В переслухуваннях перед Резолюційною Підкомісією мали виступати — за пляном — представники 10 національностей, репрезентованих своїми політично - громадськими представництвами, в тому Українським Конґресовим Комітетом Америки, Польським Американським Конґресом, Угорською Федерацією Борців за Свободу, Американсько-Індіянською Радою, Крайовою Федерацією Латино-американських Громадян та іншими. Виступатимуть також представники Американської Католицької Конференції і Комітет Нагород для еспанськомовних людей. Від УККА в переслухуваннях братиме участь адвокат Іван Робертс, а проф. д-р Лев Добрянський виступатиме, як голова Крайового Комітету Тижня Поневолених Націй. Деякі представники етнічних груп свідчитимуть перед Підкомісією Людських Прав, ще інші — перед Комісією турбот про людину. У пресовому повідомленні Республіканської Конвенції ч. 019 сказано, що провід Крайового Демократичного Комітету відмовився від Відділу національностей і що керівник того Відділу Ендрю Валучек назвав це „помилкою". Цілком протилежно в цьому питанні поступає Республіканська партія, яка збільшує ролю Етнічних Груп Національностей.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Хиби виборчої кампанії

Нема ніякого сумніву, що між політичними філософіями обох цьогорічних президентських кандидатів — Ричарда Ніксона по республіканському й Джорджа МекҐоверна по демократичному боках — як теж між політичними програмами обох партій існують такі виразні, чіткі й поважні різниці, що виборча кампанія повинна б вестися на базі тих сутніх проблем: у справах закордонної політики Америки, оборонного бюджету, реформи податкової системи, способів поборювання безробіття, збереження чи обмеження приватної ініціятиви й суперництва в економіці країни, відкритих чи примкнених дверей у торгівлі з закордоном. Виборчий час дає добру нагоду, щоб ці й подібні їм суто речеві проблеми були спокійно й авторитетно з'ясовувані й щоб такі дебати дозволили виборцям із чистою совістю голосувати так, як їм диктуватимуть розум і симпатії.

На превеликий жаль, вже на самому початку виборчої кампанії, — бож щойно 21 цього місяця почнеться конвенція Республіканської партії, отже формально нема ще навіть офіційно проголошеної республіканської кандидатури на президента — передвиборча атмосфера починає насичуватись не діловою дискусією, а демагогією. Не дискутується ні одної із згаданих справ, а те чи американське летунство бомбардує систему гребель у Північному В'єтнамі, чи ні, — чи президент Ніксон використав чи загнрив нагоду на замирення у В'єтнамі в 1968 чи 1969 році, — чи колишній генеральний прокуратор за Уряду Л. Б. Джансона Рамзі Кларк добре чи погано зробив, їздивши минулого тижня до Ганою...

Все це справи, які можуть розпалювати пристрасті, але не є сутніми проблемами закордонної і внутрішньої політики. Недобре діється, коли до тієї виборчої пропаганди вкрадаються вже такі обопільні закиди, як „брехня", „фантазія", „видумки", які вже межують з особистими образами. Виборча кампанія з 1968 р., яка велась була між Ричардом Ніксоном і Гюбертом Гомфрі, була куди діловитішою, пристойнішою і більш джентлменською. Добре було б, щоб лідери обох партій увели передвиборчі дебати на правильні рейки, бо коли ті дебати цілком вискочать з отих рейок — то власні громадяни і закордон матимуть фальшивий образ сучасної Америки, її проблем та її потреб.

„Антикомунізм"

Термін „антикомунізм" вигадав і вперше пустив у рух кілька років тому генеральний секретар ЦК КПСС Л. Брежнєв. Тепер у совєтській пресі аж роїться від цього терміну. Він вигідний для кремлівських імперських проводирів, бо все сказане критично на адресу СССР — розцінюється режимом, як „антикомунізм". Українці в Україні добиваються права на вільний розвиток рідної мови — отже вони „антикомуністи"; білоруси хочуть більше розвивати рідну культуру — „антикомуністи", грузини хочуть зберегти свої національні традиції — „антикомуністи", американський журналіст написав з Москви цікаву вістку з нотками критики совєтської торгівлі — це також „антикомунізм"...

Насправді антикомунізмом займаються найбільше самі ж комуністи. У Чехо-Словаччині до другої світової війни населення мало великі русофільські симпатії, а коли совєтська армія окупувала ЧССР, то всі ті симпатії зникли. Після повторної окупації маленької ЧССР совєтською армією й усунення Дубчека та у зв'язку з новими судовими процесами чехи й словаки почали ненавидіти комунізм, а з ним і тих, хто його приніс на багнетах. У „Ню Йорк Таймсі" з 10-го серпня кореспондент Дж. Трістер розповідає, що в провінції Бінг Дін у північній частині Південного В'єтнаму три місяці „господарювали" комуністи, а тепер їх викинули геть збройні сили Сайгону. „Коли комуністи сюди прийшли, чимало людей висловлювали своє задоволення, — розповідає той кореспондент. — Та тільки тепер людям відкрились очі на правду. Комуністи виголошували гарні промови, але подивіться, що вони наробили". Далі йде розповідь про масові розстріли, про знущання над людьми, непосильні податки, виселювання й переселювання людей. Комуністи самі є, здається, найкращою антикомуністичною інъєкцією проти різних лівих симпатій.

Так званий антикомунізм не витворюється штучно в лябораторіях ідеологів, він є наслідком комуністичної наруги над людьми й народами.

В. С-ко

СПАЛАХИ ПРИЙДЕШНІХ РЕВОЛЮЦІЙ

II.

Наступного ранку Гданськ став полем битви. Озброєні цеглинами, сталевими штабами, металевими рурами і „молотовськими коктейлями", робітники атакували поліційні станиці. Почався рукопашний бій. Кінець-кінцем поліція їх відтиснула, але повстання ширилося.

Десятитисячний натовп узяв в облогу і підпалив головну кватиру партії. Повстання перекинулось на Гдиню, де робітники продерлися крізь колону танків і протягом трьох годин штурмували будинок міської ради, аж поки не надлетіли гелікоптери і не закидали їх гранатами та бомбами з слізним газом. На всіх прибережних фабриках, як також на фабриках в околиці Варшави почався загальний страйк для підтримки повстанців.

Гомулка звернувся до Москви по військову допомогу. Але в Кремлі не квапилися рятувати людину, яка призвела економіку Польщі до того, що обурені робітники майже голіруч кинулися проти урядових танків. Для кремлівських вождів найголовнішим було затримати при собі Польщу як льояльного союзника. Що більше — вони знали, що інвазія скристалізує патріотизм поляків і польська армія стане по боці народу, як то не раз бувало в минулому.

І Леонід Брежнєв заявив Гомулці, що повстання — це „внутрішня справа" Польщі. Цим самим Гомулка був викінчений. Після семигодинних дебатів у Варшаві польське Політбюро вирішило заступити його Едвардом Ґереком.

Жінки підтримують головиків

57-річний Ґерек був комуністичним лідером у Катовіцах, сталево-вугільному районі, серці польської індустрії. Його, колишнього шахтаря, знали як людину, що розуміє робітників. Він часто відвідував копальні, заводи та фабрики, обговорюючи з ними їхні проблеми.

Ґерек звернувся до страйкарів із закликом вернутися до праці. Але напруження не спадало. Ґерек міг бути „другом" робітників, але він не скасував Гомулкових декретів.

І тоді забрали голос 72.000 жінок, у більшості таких, які могли б бути матерями докерів, щоб закінчити справу, розпочату ними в Гданську. Ці жінки працювали у старих текстильних фабриках в Лодзі, в центральній Польщі. Вони та їхні попередниці в минулому так часто страйкували та повставали проти адміністрації фабрик, що це місто дістало назву „Червона Лодзь".

Жінки-робітниці в грудні трималися спокійно, але напруження серед них зросло, коли Ґерек відмовився скасувати декрет про підвищення цін. В середині лютого 1971 року вони розпочали страйк.

Прем'єр-міністер Пьотр Ярошевич і три інших члени Політбюра виїхали з Варшави до Лодзі. Делеґація робітниць зустріла їх гістеричними вигуками, вимахуючи перед їхніми обличчями кулаками. Піт спливав з чола Ярошевича, і він, силувано усміхаючись, притакував усьому, що казали робітниці. Через два дні після того він проголосив привернення попередніх цін, затягнувши стомільйонову позику в Москві.

Питання, на які немає відповіді

Утримувати робітників у спокої — найголовніша турбота урядів комуністичного бльоку. В Чехо-Словаччині партійний лідер Густав Гусак „заморозив" ціни на цілий ряд товарів першої потреби і заявив, що пляновані економічні реформи в кожному разі не будуть переводитися „коштом працюючої людини". В крамницях Румунії появляється щораз більше продуктів з обниженими цінами і в новому п'ятирічному пляні уряд заповів підвищення платень на 20 відсотків.

Ґерек також заходився поліпшувати життя поляків. Він підвищив ціни, що їх уряд платив селянам за їхні продукти. Він підніс мінімальну місячну платню з 35 до 42 долярів, збільшив імпорт товарів широкого вжитку і уклав новий п'ятирічний плян, в якому особливу увагу звернено на продукцію одягу, харчів і на житлове будівництво.

Однак, Ґерікові реформи не внесли майже ніяких змін в основу системи, не децентралізували економіки і всю політичну силу залишили в руках партії. І серед поляків відразу поширився такий анекдот: „Яка різниця між Гомулкою і Ґереком?" Відповідь: „Жадної, але Ґерек про це не знає."

А як то було в Новочеркаську...

Про страйки, бунти, повстання та заворушення на Україні і в інших частинах СССР на Заході не знають майже нічого: це є таємниця, якої найбільше пильнує КГБ. Бо і як же інакше? Які страйки можуть бути в Совєтському Союзі, коли вони там законом заборонені? Які заворушення робітництва чи селянства можуть бути в „робітничо-селянській державі"?

Про повстання в Новочеркаську на Кубані в 1962 році деякі вістки просочилися були свого часу на Захід, а трохи докладніше насвітлив його щойно в 1969 році колишній совєтський журналіст, Леонід Владиміров, у своїй книжці „Росія без прикрас і замовчувань".

Відоме робітниче повстання в Новочеркаську в 1962 р., — пише Л. Владиміров, — почалося внаслідок перегляду норм виробітку. Чи то економісти на тепловозобудівному заводі були не досить досвідчені, чи норми там численними „переглядами" були закручені до крайньої межі, але в день чергового „перегляду" люди обурилися.

Велика група найповажніших на заводі робітників з'явилася в заводському комітеті профспілки шукати захисту. Бачачи збудження людей, голова завкому пообіцяв їм поговорити з директором. Але перед тим він подзвонив до секретаря партійного комітету, і обидва „народних обранці" відважилися піти до директора з незвичайним проханням злагіднити цим разом суворий „перегляд".

А директор — адже він мав плян підвищення продуктивности праці. І хотів його виконати за всяку ціну. Арґументи про бідність робітників, наведені головою завкому, розсердили його, і він вибухнув. Він загорлав:

— Добре, не журіться мені тут роботягами! Подумаєш — нещасні. Їли пироги з м'ясом тричі на тиждень, тепер їстимуть двічі — от і вся різниця. Вистачить!

Якимось чином злощасна фраза директора про пироги, яких робітники їли може раз на місяць, за півгодини стала відомою всьому заводові. Народ покинув роботу, вибіг на заводське подвір'я. Поки переляканий директор дзвонив до міського відділу КГБ та до міськкому партії, люди повиходили за браму. Вони сплюндрували міські крамниці, звільнили в'язнів з тюрми, зажадали видати їм першого секретаря міськкому партії, який у паніці втік з міста в чийомусь приватному авті; вони поприварювали колеса поїздів, що стояли на станції Новочеркаськ, до рейок і цим припинили залізничне сполучення.

У пресі нічого, звичайно, про це не повідомляли, але робітники сусіднього Ростова (35 миль) незабаром дізналися, що сталося в Новочеркаську, і також захвилювались. За наказом з Москви до міста ввійшли реґулярні військові частини з танками. Аж після цього — і після запевнення, що ніхто не буде арештований — люди вийшли на роботу і порядок у Новочеркаську і Ростові помалу відновився. Ось що таке „перегляд норм".

Такі скупі відомості про повстання в Новочеркаську подає Л. Владиміров. Його деталів і числа жертв автор не наводить. Очевидно, КГБ подбало оповити цю подію найгустішим туманом. Нема сумніву, що в Україні та інших частинах СССР страйків, заворушень і таких спалахів прийдешньої революції, як в Новочеркаську, були десятки, якщо не сотні.

Щоб бодай частково уявити собі розмах усіх цих заворушень, вистачить пригадати синхронізовані повстання 1953 р. в концтаборах, що їх почали українські політв'язні, масакру в Кінґірі, де під совєтськими танками згинуло понад 500 українських жінок, страйки та повстання в Кам'янському і інших містах.

У робітничих заколотах в Польщі, на Угорщині, в Східній Німеччині і в Україні бачимо разючу подібність: починаються вони з не задоволених економічних вимог, а далі розвиваються як революції соціяльно-національні. Нищення поліційних станиць і партійних та урядових установ — наявний цьому доказ.

Окремі спалахи віщують бурю. Страйки і заворушення віщують революцію, яку оформлює і скеровує в належне русло передова частина національно-свідомої, патріотичної інтеліґенції.

(Кінець)

В. Ткач

НЕРВОВІСТЬ У КРЕМЛІ

За недавнім висловленням одної західньоевропейської газети, на Заході все більше шириться „гарячка відпруження", яка базується на вірі у добру волю комуністичних держав, насамперед СССР. В той самий час є всі познаки того, що в Кремлі панує нервова атмосфера і його можновладці гарячково поспішають використати ту добру коньюнктуру, яка витворилася для Москви протягом останнього року і кульмінаційними пунктами якої були укладення договору з Бонном та візита през. Ніксона в СССР. Але чи ця добра коньюнктура потриває ще довго? Чи не збільшаться зовнішні й внутрішні труднощі совєтсько-російської імперії, зводячи нанівець попередні успіхи?

В одній із наших недавніх статтей ми звертали увагу на зовнішні труднощі совєтської політики: комплікації з Єгиптом, можливе наближення поміж Пекіном з одного і Бонном та Токіо з другого боку, затримка наступу комуністів у В'єтнамі. Але і всередині комуністичного бльоку та в самому СССР далеко не все гаразд.

Клопоти із сателітами не минають. Назовні там панує спокій і повна гармонія щодо відносин із СССР. Але труднощі далі існують. Мало того, можна твердити, що в сателітних країнах нагромаджується щораз більше вибухового матеріялу. Останнім доказом цього є знову Чехо-Словаччина із своїми, саме під цю пору, голосними політичними процесами. Там іде систематична „чистка", викорінюються залишки з ери Дубчека. І ці процеси не так неприємні для Москви тим, що вони мобілізують антисовєтські настрої на Заході, не в останній мірі серед західніх комуністичних партій: італійські, французькі й інші комуністичні партії не могли не поставитися неґативно до нових переслідувань у Чехо-Словаччині. Але, що гірше, ці політичні процеси вказують на те, що населення у цій країні далеко не „спацифіковане", що воно далі наставлене крайньо ворожо до московських „опікунів". Як пише з цього приводу про нинішніх правителів швайцарська газета „Нойє Цюрхер Цайтунг" на початку серпня, „в Чехо-Словаччині може їх панування триматися тільки совєтськими багнетами та мізерною меншістю колябораніів, що їх народ вважає зрадниками".

Характеристичною рисою теперішніх процесів є те, що переслідуваних обвинувачують не за їх діяльність за часів Дубчека, а за „ворохобницьку" акцію уже в роках від 1970 до 1972. Отже, дехто із західніх коментаторів робить з цього висновок, що йдеться тут не так про покарання за минулу участь у Дубчековому „соціялізмі з гуманним обличчям", як про ліквідацію антисовєтських елементів, які можуть бути небезпечними в майбутньому.

Це так у Чехо-Словаччині. Але й в інших сателітних країнах — не виключаючи „спацифікованої" у 1956 році Угорщини і навіть як до цього часу „льояльної" Болгарії — промосковська комуністична влада почуває себе далеко не блискучо, так, нібито вона сидить на бочці з порохом і спирається лише на московські багнети.

Коли йдеться про Совєтський Союз, то звідтіля теж приходять відомості, які не можуть оптимістично настроювати кремлівський провід. Якщо дехто на Заході — не виключаючи й представників поневолених Москвою народів — гадає, що дані про опозиційний рух спротиву в СССР дуже перебільшені, то тяжко хіба заперечувати взагалі існування такого руху, якщо взяти до уваги голоси акад. Сахарова і йому подібних. Але про цей рух говорить не тільки т. зв. „Самвидав". Припустімо, що повідомлення в одному з останніх чисел нелеґальної „Хроніки" про розкидання в Москві листівок із закликами до страйків не свідчить ще про масовість руху спротиву. Алеж не можна не повірити, коли про рух спротиву говорять і до боротьби з ним закликають совєтські достойники. Ніхто інший, як Суслов, виступив недавно із закликом нещадно поборювати „західні впливи", які проникають до СССР, і, зокрема, поборювати „буржуазний націоналізм". Про те, чого не бачать або навмисне не хочуть бачити на Заході, свідчать самі представники совєтської влади.

Інший клопіт, який насувається в СССР, це цьогорічний неврожай, що змушує Москву закуповувати збіжжя на понад мільярд долярів. І при цьому насувається те саме питання (бож закупи збіжжя закордоном Москва робить уже не вперше): чи потреба купувати збіжжя у „капіталістів" є лише наслідком цьогорічного неврожаю, чи радше наслідком цієї господарської комуністичної системи з додатком прикмет колоніялізму в неросійських республіках? І чому в такій багатющій країні не дбається про запаси збіжжя на випадок неврожаю? Чи не тому, що совєти, як і колись Гітлер, дбають про „гармати", а не про „масло"?

На нашу думку, оці, власне, зовнішні та внутрішні труднощі пояснюють ту нервовість і той поспіх, якими позначається тепер кремлівська політика. Якнайшвид-

(Закінчення на стор. 4-ій)

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР РАДИТЬ

Під наголовком „Посадіть калину біля хати" лікар, кандидат біологічних наук Г. Смик, надрукував на сторінках „Радянської України" з 6-го серпня кілька порад населенню, що треба споживати чи додавати до харчів із природних рослин або плодів, якщо хтось бажає уникати штучних, хемічно створюваних вітамінів. У цій рубриці „Служба здоров'я" автор займається не головними продуктами харчування, а „побіжними" — приправами рослинного походження, які насправді не лише додають смаку, а й значно збільшують силу й витривалість організму.

Спершу автор повідомляє, що напровесні, задля збільшення кількости вітамінів, варто споживати не лише петрушку та молоду цибулю, а й листя гіркого полину, особливо з затовщеними стравами. Гіркий полин стимулює виділення шлункового соку й жовчі, підвищує травлення, оздоровлює травний тракт завдяки бактерицидним властивостям етерової олії полину. Так само корисно „додавати до їжі шматочки кореневища лепехи". Для поповнення вітамінами варто їсти не тільки цибулю, а й молоду кропиву та первоцвіт весняний — в них у свіжому листі назбирується до 6% вітаміну „С": „1-3 листочків досить, щоб забезпечити добову потребу людини у вітаміні „С".

Лікар радить їсти чорні ягоди бузини і червоні — калини, бо вони мають цінні профілактичні якості проти перестудних захворювань, „а сибіряки твердо вірять, і не без підстав, що калина є добрим запобіжником проти злоякісних пухлин".

До звичайного чаю радить додавати задля кращого здоров'я трохи м'яти, або ромену, або крихти листка любистку.

Тим, хто має змогу й бажання завести городик біля дому, автор статті радить плекати важливі рослини й подає їх цілий асортимент. Їхні листя або молоді стебла кладуть у їжу для присмак і для зміцнення здоров'я. До таких належать: петрушка, кропива, первоцвіт весняний, яглиця, м'ята перцева, кріп, материнка, лепеха, любисток, рута пахуча, кмин, мирис, чаполоч; також лісові суниці, з яких цінне листя для чаю взимку; „кущ бузини не тільки прикрасить ваше житло, а й дасть цвіт для чаю від низки хвороб та досить смачні ягоди"; шипшина — надійне джерело вітамінів. „Ніяк не обійтися без калини — її ягоди повинні стати обов'язковим продуктом у меню кожного, і дорослих, і малечі, особливо ж узимку".

У статті названо ще декілька інших цілющих рослин, яких у природі обмаль, а їх варто вирощувати. Але автор не подає, в чому полягають їхні лікувальні якості, ані латинських назв, а місцеві назви не всюди однакові. До таких належать: горицвіт весняний, астрагал шестистоквітковий, валеріяна лікарська, нагідки, перстач білий, оман, вероніка лікарська, конвалія, рум'янок, кущі горобини чорноплідної, лимонник китайський та елеуторокок колючий. (л.п.)

Пустий Вітер

ЧУДЕРНАЦЬКИЙ СОН

(Замість фейлетону)

(2)

Як я то почув, то й подумав собі, що добре сталося, що я не маю при собі ніяких грошей, і мені Стрибог нічого не відбере, а щодо сірки, то не боюся, мій тато в таборі, виробляючи самогонку, додавав до неї паприки, і мене не пекло зовсім.

Ледве він відійшов від Стрибога і я вже мав приступити до нього, як мене відіпхав якийсь чоловік, що робив дорогу іншим людям, важливішим від мене. Я подивився і побачив довгу чергу людей, а попереду йшов інженер Кузик і директор Ільницький, що не раз у „Свободі" дописує. Пан інженер — кажуть, що він правнук Довбуша, який походив з Печеніжина — мав у руках велику гуцульську бартку, що якби нею когось ударив, то був би авус, як казав Мартович, а директор Ільницький мав величезне самописне перо, яке само пише все, що хочете, не треба нічого думати. За ними йшли ще різні делеґати, що вимахували якимись плахтами з написами й робили довкола себе багато вітру, якби їм було дуже душно.

Вони обидва приступили до Стрибога, низько вклонилися та й стали просити, щоб Стрибог допоміг їм перевітрити УККА, що дуже затухло, і вивітрити звідти бандерівців, які обсіли УККА і не дають їм запровадити чесну реальну політику, від якої настане правдивий мир між українцями і москалями. Вони обіцяли людям вільний вступ на Україну без паспортів і певний поворот, якщо хтось не захоче там залишитись. За виконання цього бажання вони обіцяли всіх своїх членів перевести на Дажбожу віру, а в додатку принести йому в жертву пані Славу Стецькову.

Як вони відійшли, то за ними в черзі стояла вже інша делеґація з трираменними хрестами в руках. Я думав, що то наші православні брати, а то ні, то були ті, що їх у нас називають патріярхальниками. Попереду йшов високий чоловік, на дві голови вищий від усіх інших людей, на голові мав мітру, а в руках велику трубу, щось як меґафон, яку щохвилини підносив до рота й проголошував „мир вам, браття, в дім приносим". То був, як показалося, патріярхальний радіомовець з Філядельфії, професор Рудницький. Він просив Стрибога, аби Перун пустив громи з блискавками на те вічне місто, де живуть замасковані московські патріярхи, які собі прибрали чужі прізвища, щоб їх ніхто не здемаскував. Один із них фактично називається Княжгара, а другий Каструля, а третій ще там якось інакше, я не маю певности. Що він йому за те обіцяв, я не дочув, але як відходив, то його Стрибог благословив.

За ними прийшли якісь інші люди — то були дві групи, які старалися одні одних випередити, аби бути першими коло Стрибога. Кожна група мала свій прапор, на якому були виписані три великі букви У.В.Ф. Я не знав, що вони означають, і запитав одного відомого політика з Ню Йорку, що стояв коло мене, якби чекав на чергу. Він засміявся: „Видко, що ти в політиці ні бе, ні ме і не розумієш, що там тепер відбувається. Це найбільші союзники й побратими політичні. Отой, що в першій групі спереду, бачиш, то вождь, називається Залізняк, він приїхав з Парижу і часто їздить по Америці та Канаді збирати фонди, а три букви на прапорі означають Український Визвольний Фонд. А та друга група не має вождя, бо вона демократична і вибирає собі голову щотри роки. Вони назовні творять один фронт, але всередині не можуть погодитися, кого вибрати на провідника, бо одні хочуть Ярослава Мудрого, а другі Ярослави Мудрої. А ті три букви на їх прапорі означають Український Визвольний Фронт.

Я потім питав пана Шекерика, чому вони змінили в останньому слові букву „т" на „д" і викинули букву „р", а він сказав, що в них ролі поділені — одні мають іти на фронт, а другі мають збирати фонд на фронт, бо фронт без фонду не може обійтися, а фонд потрібний на те, щоб був фронт. Якби не було фонду, то не було б фронту, а якби не було фронту, то й не треба було б фонду. Збирати фонди, казав, це дуже тяжка праця, багато тяжча як на фронті, бо видістати цента на визвольний фронт гірше, ніж воювати з москалями. Я собі подумав, що він, певно має рихт.

Перша група, що має йти на фронт, принесла з собою до-о-о-о-о-вгий звій паперу, на яких були виписані резолюції, ухвалені на останніх загальних зборах. Один добродій, низького росту, але з вождівським виглядом, прочитав Стрибогові свої резолюції і вимагав гострої й твердої акції проти всяких, як там писалося, політичних спекулянтів, коляборантів, мальконтентів, коекзистенціялістів, опортуністів, двійкарів, низькопоклонників, пристосуванців, реалітетників, зустрічальників, цілувальників і розбивальників єдиного визвольного фронту. Вони вимагали, щоб Стрибог спалив небесним вогнем увесь той еміґраційний мотлох і випалив сіркою його дух, що спричиняє занечищення еміґраційної атмосфери випарами коекзистенції з совєтами. Я, по правді сказати, багато з тих резолюцій не розумів, як, певно, з тих, що слухали, ніхто, навіть сам Стрибог не розумів, хіба єдиний професор Вовчук, бо то він їх певно укладав. Я й питався його пізніше, що означають певні вислови, але він здвигнув плечима та й сказав: „Ну що ж, давайте подумаємо" — та й пішов собі, а я лишився як якась дурепа.

За той час, як я собі стояв, до Стрибога підійшли визвольнофондівці під проводом свого вождя, що аж із Франції приїхав з асистентами. Я страшенно цікавий був знати, чого вони собі будуть бажати, бо в своїх газетах, які надсилають моєму татові на фарму, пишуть, що все суспільно - політичне життя на еміґрації розвивається згідно з їх плянами, і вони з того зовсім задоволені. На останніх загальних зборах, які вони мали в Парижі, був навіть приявний дух їхнього представника з України і сидів собі на окремому кріслі, лиш його ніхто не бачив, бо він боявся совєтських шпигунів, які там могли бути. Деякі газети писали, що то було порожнє місце і більше нічого, але то, певно, писали редактори, які не вірять в духів, бо ніколи їх не викликали. А я вірю, що вони могли викликати в Парижі якогось духа з України, і він там напевно сидів на кріслі, але не дурний був показуватися, якщо там могли сидіти замасковані каґебісти, які всюди вміють влізти.

Коли визвольнофондівці підійшли до Стрибога, то Залізняк попросив його, аби він зробив їхніх союзників бандерівців такими маленькими, щоб вони самі виглядали між ними великими. І ще він просив Стрибога, аби забрав собі на небо всіх редакторів „Українського Голосу" з Вінніпеґу, бо то упирі, що люблять пити людську кров. Потому від них виступив ще відомий журналіст, який представився Стрибогові як Квітка-Многопис-Міркувальник, але він просив не для себе, а для президента УНРади Лівицького — аби дав екзильному президентові більшу субвенцію, щоб той купив собі в драґсторі трохи демократизму, бо йому вже минувся ввесь той запас, що він його привіз був ще з України, і тепер робить такі потягнення, що нагадують Нікіту

(Закінчення на стор. 4-ій)

Заява Крайової Пластової Старшини в ЗСА

У зв'язку з маніфестацією і демонстрацією, що відбулися 13-го травня 1972 р. у Вашингтоні й у висліді яких поширювано неправдиві інформації щодо участи в них Організації Української Молоді Пласт, Крайова Пластова Старшина в ЗСА подає до відома:

1) Окремим закликом у пресі та відповідним обіжником до всіх пластових станиць в ЗСА Президія Крайової Пластової Старшини в ЗСА піддержала рішення всіх молодечих і студентських крайових організацій взяти участь у згаданій маніфестації і демонстрації та своїми закликами заохочувала всіх своїх членів до участи в них.

2) З уваги на заплановані в останній хвилині противоєнні (в'єтнамські) демонстрації американськими студентськими організаціями, КПСтаршина доручила декілька днів перед відбуттям української маніфестації і демонстрації у Вашингтоні всій пластовій молоді юнацького віку взяти участь у згаданій акції лише під опікою батьків.

3) Крайова Пластова Старшина не може нести — у таких чи подібних випадках — відповідальности за безпеку неповнолітніх своїх членів і тому відповідальність мусить лежати виключно на батьках.

4) Крайова Пластова Старшина стверджує цією дорогою, що усі додатково поширювані інформації та вістки у зв'язку з маніфестацією та демонстрацією є вигадані та неправдиві.

За Крайову Пластову Старшину:

пл. сен. П. Дорожинський,
голова КПС
пл. сен. Л. Романків,
генеральний секретар

ЛИСТ З УКРАЇНИ

Лондон. — Тижневик „Українська Думка" з липня ц. р. помістив уривок із листа, одержаного з України, підписаного 15 червня ц. р. У листі спочатку сказано про обшуки в родині, у старенької сестри — задля залякування знайомих і сусідів, та прохається припинити із 75-літньою жінкою листування на деякий час. А потім:

„Тепер виарештовують лише знаних осіб, і переважно молодь за визнання свідомого українства. Цей терор спрямований на те, щоб придушити відродження свідомости. Терор цей проводять не лише по цілій Україні, а й поза її межами. Переводять обшуки, кличуть на переслухання, арештують. Вимагають інформацій, вербують донощиків. Ідуть масові звільнення з праці. Відмовляють право на навчання у вищих школах. Між ін., звільнили зі школи Євгена... Иде нагінка на нашу Церкву в першу чергу. Страшенно паплюжать пам'ять Митрополита Шептицького та обпльовують Кардинала Сліпого. Серед наших людей знаходиться немало запроданців, що своїх рідних видають на страту москалям"...

Далі в листі сказано: „Розказував К., що у Львові молодь починає вперто говорити публічно по-українськи." Автор згадує про облави на цвинтарях під час Зелених Свят, де масово збирались люди, головно молодь, „на могилах стрільців та героїв". Врешті - решт „перерили бульдозерами решту могил"... „Внучка генерала Тарнавського боронить могилу діда всякими способами. Останньо віднеслась до Подгорного та Брежнєва, але чи це щось поможе? Наразі могила генерала Тарнавського не знищена".

Москва заглушує різномовні радіопрограми з Ізраїлю

Москва. — За повідомленнями західніх кореспондентів, Москва взялася потужними радіостанціями заглушувати різномовні радіопередачі з Ізраїлю. Раніше Москва заглушувала радіопрограми з Америки, а тепер взялася й за ізраїльські, комунокитайські й альбанські. Одночасно, з Єрусалиму повідомили, що ізраїльський уряд вирішив купити за півмільйона долярів дуже сильну надавчу радіостанцію, яка буде краще пробиватись через совєтські заглушувачі. З Ізраїлю передають для жидівського населення в СССР мовами: жидівською, старожидівською, російською та грузинською, бо в Грузії живе багато жидів, які не володіють жидівською мовою. В основному жидівські радіопрограми присвячені змаганням совєтських жидів за право на виїзд до Ізраїлю. Вони не атакують совєтського режиму, але охоче передають листи від жидів з СССР, які в правдивому світлі малюють життя в тій країні, передають також огляди культурного, економічного та релігійного життя в Ізраїлі. У більшості випадків ізраїльська радіостанція, що передає програми для СССР, не скриває імен та прізвищ авторів листів, себто тих жидів, які ще перебувають в СССР, але бажають виселитися до Ізраїлю. Робиться це на прохання самих авторів листів.

Ділимося сумною вісткою з Членами УНСоюзу, що дня 15-го серпня 1972 року упокоївся в Бозі

бл. п.

ІВАН КНИШ

член Управи 19-го Відділу УНСоюзу ім. Дмитра Галичина в Ню Йорку.

Управа 19-го Відділу УНСоюзу висловлює глибоке співчуття Родині Покійного.

У пам'ять Незабутнього і Невіджалуваного

св. п. д-ра Миколи Хиляка

складають 50.00 долярів на Стипендійний Фонд Т-ва Українських Лікарів Північної Америки

свати НАТАЛІЯ й ІВАН БАЗАРКИ
та брат ВОЛОДИМИРА, НЕСТОР БАЗАРКО
з дружиною МАРТОЮ

ПОДЯКА

Провід Міжкрайового Вишколу Провідниць Таборів Юнацок п. н. „Школа Булавних" цією дорогою складає сердечну подяку своїм господарям ВШ. Панству Т. Куликам і С. Венгринам, як також українським мешканцям Гантеру, а зокрема Панству Кобзярам, Вознякам, Костівим, Сливоцьким і Щурам за їхню щиру українську гостинність та теплу опіку й поміг для учасниць табору „Школа Булавних" 1972 року.

За „Школу Булавних":

ст. пл. Оксана Балтарович
пл. сен. Ольга Кузьмович

Боффало відзначило Тиждень Поневолених Націй

Із ініціятиви місцевого Відділу УККА, головою якого є Василь Шарван, створено окремий комітет, щоб вшанувати в Боффало Тиждень Поневолених Націй від 16 - 22 липня. Комітет очолив д-р Нестор Процик, а його почесним головою став посадник повіту Ірі — Едвард Ріґен. Представники із 9-ох поневолених націй увійшли до комітету та репрезентували: Україну, Альбанію, Болгарію, Естонію, Латвію, Литву, Мадярщину, Польщу і Хорватію.

Посадник повіту Ірі — Едвард Ріґен як рівнож і посадник міста — Френк Седіта, в присутності представників із різних етнічних груп, видали проклямації, проголошуючи тиждень від 16-22 липня Тижнем Поневолених Націй в Боффало.

У неділю 16 липня відправлено по церквах різних національностей Богослуження у намірені поневолених народів, а протягом тижня повівали прапори на міському ратуші.

Заходами п. Кобрина, довголітнього члена Ківаніс Клюбу, одержано залю у Боффалівському Атлетичному Клюбі, де з цієї нагоди в середу 19 липня о 12:00 год. по пол. відбулася полуднева перекуска з участю Е. Ріґена та проф. А. Бускарена із Сиракюз, котрий виголосив промову. Під час перекуски була коротенька мистецька програма.

Наспіли також телеграми від конґресменів Кемпа і Смита з привітами й запевненням, що все підтримуватимуть всі змагання за людські права та свободу всіх народів.

Марта Гаврилюк

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 14-го серпня 1972 року в Джерзі Сіті, Н. Дж. відійшов від нас наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДУНЬО

св. п.

Д-р МИКОЛА ХИЛЯК

народжений в Україні 23-го жовтня 1908-го року.

ПАРАСТАСИ будуть відправлені в середу і четвер 16-го і 17-го серпня 1972 р. о годині 8:00 вечора в похоронному заведенні Литвин і Литвин при 801 Спрінгфілд Авеню в Ірвінгтон, Ню Джерзі.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 18-го серпня 1972 р. о год. 9:30 рано з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку і звідти біля год. 11:00 перед полуднем на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

Горем прибиті:

дружина **ДАРІЯ**
дочка **ЛІДА** з чоловіком **ВОЛОДИМИРОМ БАЗАРКОМ**
внуки: **АНДРІЙ і ЮРІЙ**

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

з жалем і смутком повідомляє Колеґ-лікарів і Українське Громадянство, що дня 14-го серпня 1972 року в Джерзі Сіті, Н. Дж. відійшов у Вічність

доктор медицини

МИКОЛА ХИЛЯК

народжений 23-го жовтня 1908-го року в Добромилі, Західня Україна, довголітній член Управи Українського Лікарського Т-ва Північної Америки, лікар у Джерзі Сіті, бувший довголітній лікар у Львові, бувший примар положничо-ґінекологічного відділу в Загальному Шпиталі в Дрогобичі і бувший таборовий лікар у Реґенсбурзі, Німеччина.

Висловлюємо глибоке співчуття Шановній Дружині, Дочці та Родині Покійного і прохаємо Колеґ-лікарів про численну участь у похоронах.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ, ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ПІДГАЄЧАН

подає до загального відома всіх Підгаєчан та Українського Громадянства сумну вістку, що 6-го серпня 1972 року у Вінніпеґу, Канада, в наслідок важкої недуги відійшов у Вічність, на 82-му році життя

св. п.

ОСИП НАВРОЦЬКИЙ

член Почесного Комітету Підгаєчан, сотник УСС, науковець та провідний суспільно-політичний діяч в Україні та поза її межами.

Похоронений 12-го серпня 1972 року на цвинтарі Всіх Святих у Вінніпеґу, Канада.

Горем опечаленій Дружині та Родині складає глибоке співчуття

ПРЕЗИДІЯ ГОЛОВНОГО КОМІТЕТУ ПІДГАЄЧАН

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТІВКА в НЮ ЙОРКУ
СВЯТО-АНДРІЇВСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТІВКА у БАВНД БРУКУ

влаштовують

в неділю, 20-го серпня 1972 року, в Українському Селі

ВЕЛИКИЙ КООПЕРАТИВНИЙ ПІКНІК

з дуже цікавою, мистецько-розваговою програмою, в якій приймають участь: всіми люблена співачка **Ганна Шерей**, письменник-гуморист **Іван Керницький-Ікер і Молодечий Ансамбль Бандуристів** із Бавнд Бруку.

Програмою керує письменник **Микола Понеділок.**

Після мистецької програми — виграші, танці і товариські розваги. Ввесь прихід із цієї винятково цікавої імпрези призначений на **Фонд будови Дому для старших віком Українців.**

ПОЧАТОК — ГОД. 1-ша ПО ПОЛ.

УВАГА! Для тих, що не мають інших засобів комунікації, є замовлений атобус, що відходить з-під Українського Народного Дому в Ню Йорку в неділю, 20-го серпня о год. 11-ій перед полуднем!

„ВИКРЕСЛЮЮТЬ" НАЦІОНАЛЬНИЙ КИТАЙ

Ню Йорк. — Організація Об'єднаних Націй, покликана чверть століття тому дбати за правопорядок у світі, послідовно розпочала викреслювати незалежну Китайську Республіку на острові Тайван, або Формозі, із списку світових держав. Так, у „Статистичному Звіті", що його щороку публікує Секретаріят ОН, у цьогорічному виданні вже немає Національного Китаю на Тайвані-Формозі, а лише „Китай", себто червоний Китай на материку. На Тайвані живе 14 мільйонів людей. Назва Національного Китаю щезла навіть на великій брилі зеленого мармуру, подарованій Національним Китаєм для ОН, що лежить біля будинку ОН на 42 вулиці в Ню Йорку.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 15-го серпня 1972 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоївся в Бозі на 61-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ та ШВАҐЕР

сл. п.

ІВАН КНИШ

ПАНАХИДИ будуть відправлені в середу, 16-го і в четвер, 17-го серпня ц. р. о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні П. Яреми при 129 Схід 7-ма вулиця в Ню Йорку.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 18-го серпня 1972 р. о год. 9-ій рано з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Покійний залишив в глибокому смутку:

дружину **МИХАЙЛИНУ**
дочки: **НАТАЛЮ ДУМУ** з мужем **ВАСИЛЕМ** і дітьми: **ОЛЕКСАНДРОЮ, РОМАНОМ і МАРКІЯНОМ**
ІРИНУ КУРОВИЦЬКУ з мужем **ЯРОСЛАВОМ** і дітьми: **ЯРОСЛАВОМ** мол. і **ОКСАНОЮ**
ДАРІЮ з мужем **ВОЛОДИМИРОМ МЕНЧИНСЬКИМ** і дітьми: **АНДРІЄМ** і **ТАМАРОЮ**
шваґра **ЗЕНОНА** з дружиною **РОЗАЛІЄЮ** і сином **ЮРІЄМ**
та близьку і дальшу Родину в ЗСА, Україні і в Польщі

З НЕВИМОВНИМ СУМОМ ПОВІДОМЛЯЄМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО, ЩО ДНЯ 15-ГО СЕРПНЯ 1972 РОКУ ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ

св. п.

ІВАН КНИШ

КОЛИШНІЙ ПРАЦІВНИК ДРУКАРНІ В-ВА „СВОБОДИ"

ГЛИБОКЕ СПІВЧУТТЯ ШАНОВНІЙ ДРУЖИНІ, ДОНЬКАМ ТА РОДИНІ — ВИСЛОВЛЮЮТЬ

ВИДАВНИЦТВО „СВОБОДА"

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ і ПРОМИСЛОВЦІВ в НЮ ЙОРКУ

повідомляє Членів Організації і все Українське Громадянство, що дня 15-го серпня 1972 року відійшов у Вічність на 61-му році трудолюбивого життя

сл. п.

ІВАН КНИШ

ідейний громадянин, довголітній член Управи СУКП, фахівець друкарської штуки і власник друкарні в Ню Йорку.

ПАНАХИДИ будуть відправлені в середу, 16-го і в четвер, 17-го серпня ц. р. о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні П. Яреми при 129 Схід 7-ма вулиця в Ню Йорку.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 18-го серпня 1972 р. о год. 9-ій рано з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині Покійного Михайлині і Його Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Просимо всіх Членів взяти участь в похоронах.

УПРАВА СУКіП

З невимовним сумом повідомляємо Рідних та Друзів, що дня 12-го серпня 1972 року по тяжкій недузі прийнявши Найсвятіші Тайни відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ

бл. п.

РОМАН ФОРОСТИНА

бувший довголітній суддя і адвокат, старшина УГА та учасник Листопадового Зриву.

ПАНАХИДА за спокій душі Покійного — у вівторок, 15-го серпня ц. р. в год. 8-ій вечора в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Іст 7-ма вулиця в Ню Йорку.

ПОХОРОН — в середу, 16-го серпня ц. р. з того ж заведення до церкви св. Юрія при 7-ій вулиці, а відтак на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Тяжким горем прибиті:

дружина **МАРІЯ**
донька **ЛІДІЯ** з мужем д-ром **БОРИСОМ КРИНИЦЬКИМ**
внуки: **БОРИС і КСЕНЯ**
ЛІДІЯ та **РОМАН БАРАНСЬКІ** з родиною
ОЛЕНА і ВСЕВОЛОД ФОРОСТИНИ з родиною
ЛЮБА і ЯРОСЛАВ ТАТОМИР з родиною
СТЕФАНІЯ ГОРНИЦЬКА в Польщі

ЧУДЕРНАЦЬКИЙ СОН

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Хрущова, коли його скинули з посади. Я потім допитувався, хто є той журналіст, я думав собі, чи не буде він жидівського походження, бо дуже не любить солонинки, але мені казали, що він ніколи не був жидом, лиш його дід був вихрестом.

Далі до Стрибога підійшов самотній чоловік, видко було, що то риба якась, бо йшов дуже поважно, а як підійшов до Стрибога, то попросив його, аби якнайбільше було в світі землетрусів, бо тільки тоді він може збирати фонди на допомогу. То був д-р Галан.

За ним ішов емеритований редактор „Народної Волі" д-р Стахів і просив Стрибога, аби голові УРСоюзу здохла корова, але Стрибог сказав, що не може цього прохання виконати, бо голова Батюк не має корови, тільки козу, але та коза й так нідочого, бо молока не дає.

Ледве він відійшов, як до Стрибога підскочив якийсь замаскований тип, а за ним гурма таких самих замаскованих людей, велика маса, що й не зрахувати. Той перший мусів бути їх вождь, бо просив від імени всіх, щоб Стрибог спалив усі видавництва, а видавців зіпхав до пекла, бо вони їм не дають спокійно жити в світі. То були нечитальники наші, вони нарікали, що забагато у нас книжок і газет, і вони не можуть від них обігнатися й просять Стрибога спалити всі книжки українські, газети й журнали, бо світ і так переповнений чужими книжками й газетами, то навіщо там ще й наших, тим більше, що наші безвартісні. Стрибог запитав їх, що вони читають, а той, що був спереду, показав йому якісь журнали. Я підсунувся і побачив образки голих дівок.

Бачив я там і вождя Степаненка з асистентом Біляєвим, вони просили Стрибога, аби Гришкові по можливості всохла права рука, а як він почне писати лівою, то хай би всохла й ліва, а ногою він напевно не буде писати.

Потім підійшов в о ж д ь Гришко, що приїхав із самого Ульму, і попросив, щоб Стрибог стягнув з мертвого Хрущова черевик і приніс йому, бо це добрий арґумент у полеміці з противниками.

Після того тусмівці й мельниківці привели під ескортою голову УККА професора Добрянського. З одного боку йшла компанія тусмівців, з другого мельниківців, і всі з наїженими списами та транспарентами. Підійшли вони до Стрибога та й почали гукати, показуючи на Добрянського: „Розпни його! Розпни його! Спали його гарячою смолою! Він бенкетник, архикатолик, антипатріярхальник, н и з ь копоклонник, відступник від укаківської лінії, він . . ." Вони ще далі вичислювали всі його злочини і домагалися розп'яття, але я вже далі не можу писати, бо жінка моя потребує машинки, має щось написати для Союзу Українок, а мені каже помити посуд у кухні, бо вона, мовляв, не має часу, має суспільну роботу.

Тато мене називає чомусь Пустий Вітер, а я властиво називаюся Роман Левицький і мешкаю в Філядельфії, а моя адреса така: R. Levytskyj, 7057 Cresheim Rd. Phila., Pa. 19119.

(Кінець).

НЕРВОВІСТЬ У КРЕМЛІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ще потрібна Москві Европейська Конференція Безпеки; якнайшвидше треба, щоб Західня і Східня Німеччини уклали між собою договір, як дві цілком окремі і „суверенні" держави; якнайшвидше має довершитися ціла низка торговельних домовлень з різними підприємствами „капіталістичних" держав і т. д. Чому? Бо . . . невідомо, що принесе з собою найближче майбутнє. І то не тільки в СССР і в комуністичному бльоці, але також на Заході і на Далекому Сході, де все більше дає знати про себе Японія.

Пізньої осени цього року мають відбутися на Заході дві важливі події: президентські вибори в ЗСА і парляментарські вибори у Західній Німеччині. Чи поновно буде обраний Ніксон у ЗСА і в Західній Німеччині залишиться при владі соціялістично-ліберальний уряд В. Брандта, чи на його місце прийде не зовсім „приязно" до Москви наставлена християнсько-демократична опозиція? Не диво, що ми тут, у західньому світі, надаємо цим подіям великого значення, бож ЗСА займають провідне становище на Заході, а Німеччина — ключове становище в Европі. Але не менше значення цим двом подіям надається також у Москві. Майбутнє покаже, чи висліди цих виборів потягнуть за собою більші й важливіші зміни у світовій політиці.

Кол. генеральний прокуратор Кларк бачився з полоненими у Північному В'єтнамі

Сан Франціско. — Колишній генеральний прокуратор в Уряді президента Джонсона, Рамзі Кларк, вернувся з двотижневих відвідин у столиці Північного В'єтнаму Ганою і говорив про свої враження й спостереження на 1-годинній пресовій конференції у Сан Франціско 14 серпня ц. р. Кларк твердив, що бачив пошкоджені бомбами греблі, шлюзи й канали, хоч не знає, чи бомбардовано їх свідомо, чи випадково. Він не бачив там військових об'єктів, але не виключив, що протилетунські гармати комуністи могли забрати перед його приїздом. Їздив на побачення з американськими воєнними полоненими, розмовляв з 10-ма з-посеред них і твердить, що вони здорові та перебувають у людяних умовинах. Припускає, що декого з них комуністи внедовзі звільнять. Всіх полонених к о м у н і с т и звільнять з х в и л и н о ю о с я г н е н н я мирового порозуміння з Америкою на базі комуністичних вимог. Рамзі Кларк розмовляв також з міністром закордонних справ Північного В'єтнаму Дю Трінь. Він таврував бомбардування Північного В'єтнаму з гуманітарних мотивів. Мовляв, він бачив шпиталь і різні інші цивільні об'єкти пошкоджені бомбами. Він твердив, що мав право, як приватний громадянин, поїхати до Північного В'єтнаму, щоб причинитись до справи замирення. Зрештою, він підтримує демократичного кандидата на президента, Джорджа МекҐоверна, з яким проте не порозумівався перед своїм відїздом до Північного В'єтнаму. Він заперечив, наче б сам промовляв у радіо в Ганою, але признав, що його розмови з тамошніми комуністичними журналістами можна було використати для пропаґандивної радіопередачі.

КАНАДІЙСЬКИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ІМІҐРАЦІЇ сповістив, що в минулому році до Канади прибуло найбільше іміґрантів на постійне проживання в Канаді із ЗСА, 20% з усіх новоприбулих. Друге місце займає Англія, третє Портуґалія, четверте Італія. Із ЗСА переселилися до Канади в 1971 році понад 24.000 іміґрантів.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ГОЛОВЧАК, член УНС Відд. 379 Б-ва св. Юрія в Чикаґо, Ілл., помер 20-го травня 1972 р. на 79 р. ж. Нар. в с. Рачині, пов. Долина, Україна, і став членом УНС в 1929 р. Полишив у смутку дружину Анну, сина Івана і доньку Марію, 5 внуків та 36 правнуків. Похорон відбувся 23 травня 1972 р. на цвинтарі св. Миколая в Лейден Тавншіп, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять;
М. Семків, секр.

МАКСИМ ДМИТРІВ — член УНС Відд. 379 Б-ва св. Юрія в Чикаґо, Ілл., помер 17 травня 1972 р. на 47 р. ж. Нар. в Хривт, Україна, і став членом УНС в 1959 р. Полишив у смутку дружину Марію і 4 дітей: Ірену, Михайла, Степана, Дороту. Похорон відбувся 20 травня 1972 р. на цвинтарі св. Миколая в Leyden Township, Ill.
Вічна Йому Пам'ять;
М. Семків, секр.

МИКОЛА ГРИЦЬКО — член УНС Відд. 29 Б-ва Преобр. Господнього в Нантікейк, Па., помер 16 травня 1972 р. на 80 р. ж. Став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку дружину Анну, сина Івана, доньку, 4 внуків і 4 правнуків. Похорон відбувся 18-го травня 1972 р. на цвинтарі Преобр. Господнього в Нантікейк, Па.
Вічна Йому Пам'ять;
Ольга Маліцак, секр.

METRO ANDUS — член УНС Відд. 276 Б-ва св. о. Миколая в Амбрідж, Па., помер 15-го травня 1972 р. на 71 р. ж. Став членом УНС в 1941 р. Полишив у смутку дружину Марію, 5 синів: Петра, Івана Михайла, Джеймса, Вільяма, 2 доньки: Марію, Марґарету, 11 внуків, 2 братів: Івана і Петра. Похорон відбувся 18 травня 1972 р. на цвинтарі Sylvania Hills Memorial Park, Daugharty Township, Pa.
Вічна Йому Пам'ять!
С. Іваницький, секр.

ТЕКЛЯ КРИТОР, членка УНСоюзу Відд. ч. 422 Тва С. Петлюра в Філадельфії, Па., померла 5 липня 1972 на 75-му році життя. Покійна народилася в Галичині. Стала членкою УНСоюзу в 1947 році. Полишила в смутку дочку Марі. Похорон відбувся 10-го липня 1972 на цвинтарі Оаклан Семетері в Філа. Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ХРИСТИНА БІЛЕЦЬКА — членка УНС Відд. 36 С-ва Пресв. Богородиці в Рочестері, Н. Й., померла 4 червня 1972 р. на 79 р. ж. Стала членкою УНС в 1930 р. Полишила в смутку 2 доньки: Анну і Марію, 5 синів: Івана, Миколая, Михайла, Вільяма і Степана, 15 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся 8 червня ц. р. на цвинтарі Holy Sepulchre, Rochester, N. Y.
Вічна Їй Пам'ять!
Марія Ковальчук, секр.

АЛЕКСАНДЕР К И Ш И К, член УНС Відд. ч. 94 Т-ва М. Шашкевича в Гамтремк, помер 16-го липня 1972 на 69-му році життя. Покійний народився в Судова Вишня, пов. Перемишль. Став членом УНСоюзу в 1950 році. Полишив в смутку дружину Рудь і сина Марка. Похорон відбувся 20 липня 1972 на цвинтарі Мт Олівет Семетері в Детройт, Міч.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ГРИГОРІЙ ДЖИНДЖИРИСТИЙ, член УНС Відд. 191 Б-ва св. о. Миколая в Трой, Н. Й., помер 7 червня 1972 р. на 58 р. ж. Нар. в Трой, Н. Й., і став членом УНС в 1933 р. Полишив у смутку дружину Анну, сина Гарри Джеймс, брата Степана, сестру Степанію, матір Анну, батька Якима. Похорон відбувся 10 червня ц. р. на цвинтарі св Миколая в Трой, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять;
В. Колодій, секр.

ВАСИЛЬ Д. ТАКАЧ — член УНС Відд. 230 Б-ва св. І. Хрестителя в Янґставн, Огайо, помер 28 травня 1972 р. на 59 р. ж. Нар. в Аштабула, Огайа, і став членом УНСоюзу в 1966 р. Полишив у смутку дружину Марію, сина Річарда, дочку Дебі та брата Івана. Похорон відбувся 4 червня 1972 р. на цвинтарі Кальварія в Янґставн, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять;
П. Ліщак, секр.

ЮХИМ ПЕТРЕНКО — член УНС Відд. 499 Т-ва А. Волошина в Еткоґарт, Інд., помер 29 червня 1972 р. на 66 р. ж. Нар. в Дніпропетровську, Україна, і став членом УНС в 1965 р. Полишив у смутку дружину Настю, доньку Катерину, зятя і 2 внуків. Похорон відбувся 1 липня ц. р. на цвинтарі Оак Рідж в Гошен, Інд.
Вічна Йому Пам'ять!
Софія Верлинська, секр.

M. PASHCHYN — член УНС Відд. 456 Т-ва Б. Хмельницького в Тіммінс, Канада, помер 25 червня 1972 р. на 75 р. ж. Нар. в с. Підгороддя, Україна, і став членом УНС в 1960 р. Полишив у смутку дружину Катерину та доньку Олю. Похорон відбувся 29 червня 1972 р. на цвинтарі в Торонті, Онт., Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛ БУКАЛЮК — член УНС Відд. 448 Т-ва Самопоміч в ЛЯ Сал, Канада, помер 20 квітня 1972 р. на 81 р. ж. Нар. в с. Криволука, Україна, і став членом УНС в 1947 р. Полишив у смутку дружину, доньку і 2 внуків. Похорон відбувся 24 квітня 1972 р. на цвинтарі Cota des Neiges, Montreal, Canada.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АННА ІВАНИЛО — членка УНС Відд. 168 Б-ва св. Василія в Перт Амбой, Н. Дж., померла 13 червня 1972 р. на 78 р. ж. Стала членкою УНС 1933 року. Полишила в смутку доньку Катерину і сина Чарла. Похорон відбувся 17 червня 1972 р. на цвинтарі в Hopelawn, N.J.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Бабин, секр.

ГРИГОРІЙ БІЛОУС — член УНС Відд. 423 в Чикаґо, Ілл. помер 24 червня 1972 р. на 66 р. ж. Полишив у смутку дружину Олену з дочкою і сином. Похорон відбувся 26 червня ц. р. на цвинтарі в Елмгурст, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

П'ЯТНИЦЯ, 18-го СЕРПНЯ 1972 р.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Збори Т-ва Подільська Січ 8-ий Відд., о год. 8-ій веч. в залі СУМА, 301 Palisade Ave. Товариство влаштовує ПІКНІК в Hasting on Hudson, N.Y. в Draper Парку в неділю 27 серпня ц. р. Проситься чл. прибути та вислухати ін-інформації відносно Пікніку та заплатити вкладки. — В. Козіцький, предс., В. Мандзій, секр.

НЕДІЛЯ, 20-го СЕРПНЯ 1972 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка 42-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 237 Hope Ave. На порядку: крім важних діловних справ, вибір делеґата на XI Конґрес УККА, роздача дивідендових чеків. Проситься готуватися на Союзовий День на 10-го вересня ц. р. — В, Маруцак, рек. секр.